

Folketingets Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalg

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

18. april 2016

Besvarelse af spørgsmål 36 af L 146 stillet af udvalget den 8. april 2016 efter ønske fra Mette Reissmann (S)

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Spørgsmål:

Efter den foreslåede definition af revisorlovens § 1 a, stk. 1, nr. 3, litra a, er virksomheder af interesse for offentligheden ”virksomheder, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land”. Vil ministeren oplyse, hvilke forskelle der er på et reguleret marked og en multilateral handelsfacilitet, hvor optagelse til handel ikke bevirker, at der er tale om virksomhed af interesse for offentligheden i medfør af lovforslaget? Vil ministeren videre oplyse, om et moderselskab, der ikke har gæld optaget til handel på et reguleret marked, er en virksomhed af interesse for offentligheden, hvis et datterselskab til moderselskabet har gæld optaget til handel på et reguleret marked?

Svar:

Definitionen på et reguleret marked findes i § 16, stk. 1 i lov om værdipapirhandel m.v. Det fremgår heraf, at der ”ved et reguleret marked forstås et multilateralt system, hvor der inden for systemet i overensstemmelse med dets ufravigelige regler sammenføres eller befordres sammenføring af en flerhed af tredjeparters interesser i køb og salg af værdipapirer på en sådan måde, at der indgås aftaler om handel med værdipapirer, der er optaget til handel efter dette markeds regler eller systemer.” Regulerede markeder er markeder, der tidligere blev defineret som fondsbørser henholdsvis autoriserede markedspladser.

Definitionen på en multilateral handelsfacilitet findes i værdipapirlovens § 40, stk. 1. ”Ved en multilateral handelsfacilitet forstås et handelssystem med undtagelse af regulerede markeder, der inden for systemet og efter dets ufravigelige regler sætter forskellige tredjeparters interesse i køb og salg af finansielle instrumenter (...) i forbindelse med hinanden på en sådan måde, at der indgås en aftale om overdragelse.”

Regulerede markeder og multilaterale handelsfaciliteter er ens som handelssystemer betragtet. Forskellen på de to markedstyper består i, hvilke krav, der stilles til tilladelse og drift.

Med hensyn til selve driften af markederne er der overordnet set flere krav til de regulerede markeders regelsæt og funktion. Den største forskel mellem de to markedstyper er imidlertid, at udstedere og investorer m.v. er omfattet af visse EU-regelsæt i forbindelse med handel på et reguleret marked. Således finder reglerne om prospekter, markedsmisbrug, storaktionærer, overtagelsestilbud og udsteders oplysningsforpligtelser anvendelse på finansielle instrumenter, der er optaget til handel på regulerede markeder, mens dette ikke er tilfældet for finansielle instrumenter, der omsættes på en multilateral handelsfacilitet.

Eftersom regulerede markeder er af en højere regulatorisk standard (indebærende en bedre investorbekyttelse) end en multilateral handelsfacilitet, vil regulerede markeder som udgangspunkt være bedre egnede til almindelige personers handel med værdipapirer end en multilateral handelsfacilitet. Dette er ikke ensbetydende med, at multilaterale handelsfaciliteter ikke i øvrigt kan have offentlighedens interesse. De er blot ikke omfattet af definitionen i revisorloven.

I bemærkningerne til det fremsatte lovforslag står der, at den foreslåede § 1 a, stk. 1, nr. 3, litra a, omfatter virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-land eller et EØS-land. Der er tale om en videreførelse af gældende § 21, stk. 3, nr. 1, dog med en mindre sproglig rettelse, idet udtrykket værdipapirer i den gældende ordlyd er erstattet med kapitalandele, gældsinstrumenter og andre værdipapirer. Der er ikke tale om en materiel ændring, men med den foreslåede formulering bringes ordlyden i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i årsregnskabsloven.

Det forhold, at en modervirksomhed har en dattervirksomhed, der defineres som en PIE-virksomhed, bevirker ikke, at modervirksomheden af denne grund defineres som en PIE-virksomhed. Det skal dog bemærkes, at f.eks. forbuddet i forordningen om at levere ikke-revisionsydelse til datterselskabet også gælder levering af ydelserne til moderselskabet, uanset moderselskabet ikke i sig selv defineres som en PIE-virksomhed.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen